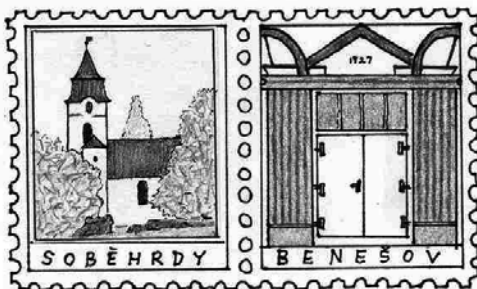

ČÍSLO 99 (2/2019)

ČERVEN 2019

Věstník evangelických sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

KÁZÁNÍ

Jozue 6:2,12-20 Ale Hospodin řekl Jozuovi: "Hleď, vydal jsem ti do rukou Jericho i jeho krále s udatnými bohatýry.

Za časného jitra přinesli Jozue a kněží Hospodinovu schránku.

Sedm kněží neslo před Hospodinovou schránou sedm polnic z beraních rohů a za pochodu troubilo na polnice. Ozbrojenci šli před nimi a shromážděný zástup šel za Hospodinovou schránou; šli a troubili na polnice.

I druhého dne obešli město jednou a vrátili se do tábora. To dělali po šest dní. Ale sedmého dne za časného jitra, hned jak vzešla jitřenka, obešli město týměž způsobem sedmkrát; jen onoho dne obcházeli město sedmkrát.

Když obcházeli po sedmé, zatroubili kněží na polnice a Jozue lidu nařídil: "Strhněte válečný pokřik, neboť vám Hospodin město vydal.

Město se vším všudy je klaté před Hospodinem. Naživu zůstane jen nevěstka Rachab se všemi, kteří jsou u ní v domě, neboť skryla posly, které jsme vyslali.

Jenom se mějte na pozoru před tím, co je klaté, abyste nebyli vyhubeni jako klatí, kdybyste vzali něco klatého. Přivolali byste na izraelský tábor klatbu a uvrhli jej do zkázy.

Všechno stříbro a zlato i bronzové a železné předměty budou zasvěceny Hospodinu, dá se to na Hospodinův poklad."

Když kněží zatroubili na polnice, lid strhl válečný pokřik. Jakmile

lid zaslechl zvuk polnice, strhl mohutný pokřik. Hradby se zhroutily a lid vstoupil do města, každý tam, kde právě byl. Tak dobyli město.

Minulý týden jsme slyšeli příběh o přejití Izraele přes Jordán. Lidé byli v místech, kde ještě nikdy před tím nebyli. Z minulosti nešlo odvodit žádné ponaučení, když tu byli poprvé, nedopadlo to dobře. Zvědové toho navíc moc neviděli, skrývali se jen v nevěstinci. A tak byl na skeptické názory víc než velký prostor. Nakonec ale přešli. Bible zdůrazňuje, že to bylo bez jejich zásluhy. Vedlo je slovo Hospodinovo, totiž schrána úmluvy jim rozhrnovala cestu uprostřed vod.

Je to provokativní příběh o vítězství Hospodinově. O smysluplnosti Božího slova.

Jenže o čem je ten dnešní příběh? Dochází na vraždění a náboženské čištění nepřátelského území.

Ten příběh se dá číst jako podobenství o vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávistí. Zní to divně číst tenhle příběh jako příběh o vítězství pravdy lásky... Jenže pohádka, v níž porazí hodný princ zlého draka je taky příběh o vítězství lásky a draka nám líto není. Lid Izraele se díval, jak Hospodin zvítězil nad Egyptem – ztělesněním zla a útlaku a díval se jak Hospodin zvítězil nad Jerichem, také ztělesněním zla. Příběh chce říci: víra v Hospodina má moc zvítězit nad zlem a nenávistí. To je hlavní poselství příběhu.

Ve zpěvníku Svitá máme píseň 131

Jozue, ten porazil Jericho, Jericho, Jericho, Jozue, ten porazil Jericho, dolů hradby padají. Nikdo se dělat kravál neostýchal, dolů hradby padají.

Černí otroci v Americe ji zpívali jako protestsong. A teď si představme, na co asi mysleli? Prý ji měli moc rádi. Proč? Lidi jdou v okovech a zpívají o svobodě, o poražení otrokářů. Nic je nezastaví, ani zdi mohutného opevnění. Ty zdi porazí pouhá píseň. Je to píseň o svobodě a porážce zla. Proto je v té písni porážka absolutní, zlo je definitivně poraženo, Bůh vítězí. Proto se tam píše, že nesmí nic, co bylo nakaženo zlem – zůstat na živu.

Jak vidíme, velmi záleží na kontextu, v němž se tento příběh vypráví a na interpretaci – tedy jak ho pochopíme a co z něj odvodíme.

Můžeme ten příběh číst dokonce také jako proroctví. Možná právě tuhle rovinu dobře pochopili černí otroci na bavlníkových

plantážích. Když zpívali o likvidaci hradeb Jericha, najednou jejich otroctví padlo, byli svobodní a byli na cestě vstříc zaslíbené zemi. Jednou bude líp, jednou se nebudou lidi nenávidět a zotročovat, jednou bude pobývat vlk s beránkem, (Izajáš 11:6 *Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žirny dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit.*)

Jednou dokonce ani nářku, ani smrti nebude. (Zjevení Janovo 21:3-4 *A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: "Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo."*)

V této víře propouštíme naše zemřelé.

Ten dnešní příběh má však ještě další rovinu, která ty dvě předešlé doplňuje a vede nás k tomu, abychom jej četli jako podobenství a ne jako záznam krvavého vyvražďování. Izraelci začínají svůj vstup do země Izraelské desátého dne prvního měsíce, tedy tři dny před velikonocemi. Otroci v Egyptě slavili Pesach, svátek vysvobození a pak prošli vodami moře. Nyní procházejí vodami Jordánu a mají slavit Pesach v Boží zemi. V předvečer válečné akce Jozue obřezal všechny muže, kteří byli neobřezaní. To byli ti, co se narodili během putování pouští. Proč to udělal den před bitvou? Co pak nebudou vyřazení z boje kvůli bolestem? I takhle událost nám připomíná, že válka o Jericho není skutečnou válkou, ale příběhem o vítězství víry uprostřed zkoušek tohoto světa.

Izrael poprvé slaví velikonoce v zemi zaslíbené. Jozue hledí k hradbám Jericha a neví, co bude. Hradby jsou vysoké. Tu má vidění. Zjeví se mu anděl s taseným mečem. A vyzve ho, aby si zul boty, protože toto místo je svaté. Tak byl kdysi osloven Mojžíš na hoře Sinai u hořícího keře. Tak jako byl Hospodin s Mojžíšem, tak bude i s Jozuem.

Jozue dostane Jericho jako dar. Vždyť přece víra hory přenáší, píseň víry boří hradby. Hradby se zhroutí pod nápořem radostného zpěvu – jásotu lidí. Izraelci dostanou Jericho jako dar.

Proč zpívat před hradbami útluaku a nespravedlnosti? Jaký to má smysl? Teolog Nico ter Linden říká, že je to prosté. Hradby padají a zlo je přemoženo, aby na tom místě (v zaslíbené zemi) mohl začít lid Izraele realizovat způsob života, ke kterému zve Hospodinovo slovo. Tedy např. k šabatě, k odpuštění dluhů, k propouštění otroků jednou za 7 let, kdy se bude slavit šabatový

rok. Když takových roků uběhne 7, bude se slavit rok padesátý, jmenuje se Jóbel. Tak se i jmenuje beraní roh, na nějž lidé před zdmi Jericha troubí. V tomto padesátém roce se nebude smět v Izraeli sít, nebude se smět žnout – stejně jako v prvním roce stráveném v zemi zaslíbené. Toho roku se i země, která musela být prodána kvůli chudobě, vrací původním obyvatelům. Vyrovnají se majetkové rozdíly, protože celá země patří Bohu. Proto zdi padají jen zvukem písně. Písně o spravedlnosti a svobodě. Písně o rovnosti a solidaritě.

A přitom se zdůrazňuje: celá země patří Bohu. Bůh ji člověku dává jako dar a touží, aby člověk dával prostor milosrdenství a spravedlnosti. Hospodinova je země a my jsme tu jen hosté.

(Leviticus 25:1–13); Leviticus 25:55: *Izraelci mi totiž patří jako služebníci, jsou to služebníci moji, které jsem vyvedl z egyptské země. Já jsem Hospodin, váš Bůh.*)

Žalmy 24:1 Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.

To je evangelium, dobrá zpráva.

Kvůli tomuhle padají zdi Jericha a musí zemřít všechno, co vede k nespravedlnosti, násilí, vykořisťování a ke zlu. To vše symbolizuje Jericho. Všechno musí padnout jako klaté. Dokonce i zvířata. V Izraeli se má realizovat sen o svaté zemi podle Božího slova. V Izraeli nemá zvítězit moc, zotročování a útlak. V Izraeli má zvítězit spravedlnost a milosrdenství, tak jak ji stanovil Hospodin. Je to tedy prorocství, které klade otázky i dnes. Ty otázky mají dotírat i na nás, do naší každodennosti a všednosti.

I když se zdá, že příběh je plný násilí, dozvídáme se v něm také, že lidé víry nevlastní zbraně ani pevnost. Je to neozbrojené společenství poutníků. Ti, kteří se bojí v takové situaci cokoli udělat, najednou slyší: víra má smysl, Hospodin je při nás. To ne my, to vítězí Hospodin. Člověk dostává Boží vítězství darem. Následovníci Krista věřili, že to on pro ně vybojoval vítězství nad smrtí. Stejně tak dostali Izraelci darem Jericho. Jsou ujištěni:

Bůh své sliby plní a zůstává věrný.

Příběh o vítězství u Jericha je druh manifestace - jako naše společná modlitba Páně. Vyznáváme přeci společně (před světem), že Bůh je náš otec a pán, nikoli nějaký lidský panovník nebo vláda. Je to manifestace před těmi, kteří mají za to, že solidarita a spravedlnost, k níž nás zve Bůh, je už něco mrtvého nebo nesmyslného.

Toto vítězství Hospodinovo symbolizuje (dnes zní snad nevhodně – protože je popisováno jako vítězství ve válce) vítězství Hospodina nad panstvím hříchu a smrti. A tak posílení tímto obrazem můžeme svědčit s odvahou a rozhodností o naší víře, o našem zaměření i před těmi, kteří se nám smějí nebo námi opovrhují.

Občas se stane, že zdi padnou. Padla berlínská zeď, která rozdělovala lidi a která byla symbolem, že systém, který ji postavil, tu je na věčné časy. Jednou padne i ta současná izraelská, která je také symbolem násilí. Žil jsem skoro čtvrt roku kousek od ní, každé ráno jsem se na ni díval. Jednou jsem v noci slyšel od zdi střelbu. Současný Izrael je místem, kde se nedaří naplňovat poslání člověka podle Hospodinova slova.

Lidé tam selhávají, jako selhávají i jinde. Ani to však není důkazem, že cesta k milosrdenství a pokoji je nesmyslná. Ve víře přijímáme naději, že jednou všechny zdi padnou. Smíme věřit, že jsme tu proto, abychom nechali sebe i druhé proměňovat. Radujeme se nad vítězstvím darované svobody – a smíme také s pokorou vyznávat, že těchto darů ve své malomyslnosti a beznaději nejsme hodni.

S vděčností přijímáme dary toho, který vše, co dává, pro nás vybojoval sám. Tuto stejnou naději nám zpřítomňuje vzkříšení Ježíše Krista. Jsme zváni k důvěře, abychom se drželi tohoto Božího vítězství - dokud ve své konečné, moci a slávě skutečně nepřijde.

Modlitba

Prosíme, probouzej a posiluj v našich srdcích víru, která se nedá zahltit zármutkem.

Věříme, že ty sám jsi nám nablízku, i když jsou chvíle, kdy nám připadá, že toneme v temnotě a nevidíme dopředu. Zvláště ve chvílích neštěstí, nemoci a smrti se nám může zdát, že hradby před námi jsou příliš vysoké.

Petr Turecký

Vzpomínky

Lidi si občas kladou otázku: „proč zrovna já?“

Proč na věřící i nevěřící přicházejí různé těžkosti a tragedie?

Evangelium nám přímo neodpoví, proč se to děje. Ježíš uředníkům pověděl podobenství o dvou stavitelích. Těžkosti přicházejí na věřícího i nevěřícího. Původ těžkostí však vysvětlen není.

Bible nás přesto dobře vede.

Máme se soustředit na to podstatné – na slovo Hospodinovo a dílo Ježíše Krista. A to ostatní se prostě děje a na těch věcech se může ukázat sláva Hospodinova (Jan 9:3 Ježíš odpověděl: *"Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží."*). Totiž – že podobně jako Job se věřící člověk přes všechny překážky dál nechá nést Božím slovem a tato cesta se na konci ukáže jako smysluplná a dobrá. A tato cesta bude ovlivňovat naše kroky a naše rozhodování v oněch přicházejících těžkostech.

Nedávno jsme v knize Jozue při bohoslužbách četli o tom, jak lid Izraele čekal před vstupem do země zaslíbené. Nevěděli, co je čeká, báli se.

Provázely je těžkosti. Byli vyzváni, aby se nebáli budoucnosti a s vírou v srdci a se znalostí Pisma překonávali tyto strasti.

Tímto překonáváním v Božím Duchu – se pak může dostávat ke slovu ona sláva, kterou zmiňuje evangelista Jan.

Tzv. pastorační návštěvy jsou především pro mne osobně často velkou posilou. Zvláště ve vzpomínkách starších lidí nacházím pomoc pro různé vlastní strasti a problémy. Často mi vyprávění oněch pamětníků upraví žebříček toho, nač je třeba se soustředit.

Při poslední návštěvě u nejstarší členky našeho sboru jsem byl v tomto smyslu obdarován více než jindy.

Mařenka Boháčová (nar. 1924) často vzpomíná na dětství, na rodiče a její vzpomínky jsou plné různých těžkostí, které můžeme vnímat jako tragické. Z pohledu těžkostí tehdejších dob je naše současnost jiná. Žijeme v míru. Tím nechci bagatelizovat osobní tragédie současnosti, je jich dost.

Tatínek (nar. 1890) Mařenky musel sloužit nejprve 3 roky vojenskou službu v Praze. Když mu skončila služba, začala válka. Mařence později vyprávěl, jak se tedy jel domů jen rozloučit s těžce nemocným otcem, připoutaným na lůžku. Cestou z vlaku se

v Bedrči zastavil, bylo mu do pláče, otočil se a šel pěšky zpět do Benešova narukovat. Nechtěl těžce nemocného otce rozrušit. Ten za rok zemřel. Už se neviděli.

Tatínek měl dva bratry. Jeden sloužil ve Vídni a druhý byl také na frontě. Jejich rodiče tedy zůstali bez všech třech synů, matka s dcerou musely pracovat na poli. Netušili, jestli se jejich synové vrátí, jestli se s nimi ještě někdy shledají. V dnešní době, kdy stačí napsat na internet z jakékoli části světa a rodina dostane ihned zprávu – nejistota tehdejších dob je dnes pro mladší ročníky těžko představitelná. Jak asi bylo matce (tedy Mařenčině babičce), když pochovávala svého manžela a netušila, jestli se její synové vrátí z války?

Tatínek byl ve válce potom další čtyři roky, skončil v zajetí v Rusku, kde mnohokrát málem přišel o život. Např. dostal těžkou úplavici, byl těžce nemocen v bezvědomí v zákopu. Než se dostal do zajetí, musel přeplavat řeku Drinu uprostřed skal a hor. Pak putoval do Ruska.

Nakonec měl štěstí, vybral si ho jeden starý mlynář a tatínek mu vypomáhal. Jezdil s koňským povozem pro naftu a pracoval na polích. V zimě prý koně musely jezdit tryskem kvůli vlkům.

Dramatickým způsobem se potom tatínek Mařenky vracel z Ruska. Nabídl se např. jednomu strojvedoucímu, že bude topit, aby ho nechal ve vlaku. Bez peněz se mu podařilo dostat až domů. Přijel domů po sedmi letech v prosinci 1918. Z války mu zůstaly trvalé potíže s ledvinami. Úplavici však přežil díky tomu, že byl silnější než ostatní.

Po válce se tatínek za půl roku ženil. Vrátil se na vánoce 1918 a v červnu příštího roku už měli svatbu. Tatínek poznal maminku na oslavě silvestra na evangelické faře.

Mařenka měla dvě sestry, starší sestra se jmenovala Ladislava, zemřela na srdeční vadu ve dvou a půl letech. Mařenka se narodila až po její smrti. Mladší sestra Růženka měla také srdeční vadu a zemřela ve svých třinácti letech.

Mařenka měla ještě mladšího bratra, vídeňský strýc dokonce chtěl, aby se na něj přijel podívat i prezident Masaryk. Strýc měl vysoké postavení, tak mu to nepřišlo nepatřičné. Maminka však nesouhlasila s návštěvou prezidenta, bála se, že by z jejího syna mohl vyrůst někdo, kdo by nebyl takové pocty hoden. Aby prý Masarykovi nedělal ostudu.

Tento bratr zemřel na srdeční příhodu ještě dříve než tatínek.

Za tatínkova života tedy zemřely tři jeho děti.

Mařenka vzpomíná, že tatínek byl přes všechny životní tragédie velmi optimistický člověk.

Když na závěr setkání s Mařenkou děkujeme za život a za vše dobré a modlíme se společně Modlitbu Páně, uvědomuji si, že jsem díky Mařence mnohem bohatší. Svědectví jejího života mne samotnému pomáhá uvědomovat si, co člověka nese a jaká je hloubka naděje, o níž čteme v Písmu.

Římanům 8:35 *Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč?*

Petr Turecký

Soběhrdský život v minulém čtvrtroce

- 24. března se konala vernisáž vystavených obrazů Jana Balcara, který sám popovídal, jak ho malování baví a jak se vyjadřuje podle momentální nálady. Obrazy se velmi líbily a visely u nás dost dlouho, vlastně až do Noci kostelů, kdy se opět autor sám zamýšlel nad přístupem evangeliků k výtvarnému umění vůbec a ocenil, že časy se mění.

- 31. března po bohoslužbách nám povídal a promítal fotky Joel Ruml, jak žije evangelická církev v německé Falci, kde měl příležitost strávit tři měsíce a odpočinout si od odpovědné funkce synodního seniora.

- V polovině dubna jsme oslavili Velikonoce společně s bratry z husitské církve. Na květnou neděli to byla pašijová hra poněkud netradičního formátu, ale jasná obsahem. Hru připravil Petr Wagner a na pomoc si vzal několik mládežníků. Na Velký pátek jsme se střídali ve čtení pašijových oddílů z Janova evangelia. Pozornost byla velmi soustředěná. V neděli velikonoční posloužil vedením bohoslužeb, kázáním i vysluhováním večere Páně opět Petr Wagner. Všechna tři shromáždění měla hojnou účast, i když lidi se obměňovali.

- V Soběhrdech jsme také nechtěli vynechat Noc kostelů, už proto, že vloni byla úspěšná. Lidé přijdou do kostela nejspíše na koncert. A když hrají muzikanti z našeho regionu, je to dvojnásob povzbudivé a radostné. Soubor Misica Diversata je složen

z učitelů čerčanské hudební školy Ctirada Sedláčka a Ivany Masnicové a jejich kolegů a přátel. Nástrojové obsazení bylo komorní - především flétny, zobcové flétny, a kytara, dokonce i saxofon. A k tomu po každém hlasu jeden – bas, tenor, mezzosoprán a soprán. Program byl sestaven ze skladeb renesančních a barokních autorů, pocházejících z různých zemí Evropy. Na procházce Evropou jsme se zastavovali u Shakespearových sonetů přednesených Petrem Vobeckým. A nejen Shakespeare, došlo i na nám známé písně ze zpěvníku, které recitátor přednesl tak, že nás najednou oslovily novou silou obsahu. Bylo to přátelské a souznící společenství.

Po malé přestávce pokračovala opět hudba, tentokrát klavírní – Vladimír Vachoušek připravil meditace z děl Beethovena a Dvořáka. Na tu přišli další návštěvníci, především soběhrdští sousedé, kteří si svého „mistra“ váží.

Poté mělo být ještě promítání fotek z historie našeho sboru. A taky bylo, ale jenom pro pár vytrvalců. Ostatní již byli vyčerpáni přemírou krásných zážitků.

- Svatodušní svátky 9. června jsme opět oslavili se členy husitské církve bohoslužbami a večerí Páně. Poté nám Petr Turecký promítal fotky z Izraele a vypravoval o svých zážitcích ze setkání s nejrozličnějšími lidmi, různé zbožnosti a víry.

- Letos poprvé se bude konat letní tábor v Čími pod novým vedením. Děkujeme Věře Hudcové za její mnohaletou obětavou práci.

➤ **Odcházení Petra Tureckého**

Po třinácti letech jsme se s manželkou rozhodli, že využijeme nabídky sboru v Pelhřimově, kde nastoupím od září tohoto roku jako nový farář. Na změnu sboru se připravujeme od července loňského roku. V Soběhrdech jsem v současnosti třetí pětiletku a na staršovstvu jsme se krátce po poslední volbě dohodli, že pokud se naskytne nějaká možnost, která je pro mne relevantní, staršovstvo mne držet nebude. Velmi si vážím prostoru důvěry a otevřenosti, v němž jsem po celou dobu pracoval, takže i tyto citlivé věci jsme s presbytery řešili bez nutnosti něco tajit nebo politikařit.

Odcházení faráře může být poněkud choulostivé. Lidi se mohou bát téma otevřít, vždyť to může vypadat jako nemístné naznačování, že na svůj úkol nestačí. Naopak pokud by farář začal mluvit o změně místa, mohlo by to znamenat, že se sborem není spokojen, že mu nevyhovuje to i ono. Je dobře, že naše církve doporučuje farářům i sborům, aby ke změně došlo nejpozději po patnácti letech. Snímá tak tíži rozhodování z obou.

Přesto mé rozhodnutí změnit sbor uspíšily některé okolnosti. Za poslední dva roky se mi postupně zhoršoval zdravotní stav, který vyvrcholil v říjnu loňského roku operací srdce. Operace mi zachránila život, přesto přinesla určité následky. Např. trvalou poruchu levé srdeční chlopně, což je v určitých situacích velmi limitující faktor. Zejm. se tento faktor týká dvou oblastí – fyzické a psychické.

Loni v létě jsem došel k závěru, že na vesnické faře, kde je třeba nosit peletky nebo řezat dřevo, starat se o zahradu a další věci – by měl být farář fyzicky zdatnější, než jsem já. Již dříve před operací jsem toho moc neudělal, působilo to poněkud nepatřičně, protože srdeční onemocnění není nijak vidět a tak se řada věcí dala vyhodnotit jako moje lenost. Zejm. v posledním půl roce před operací jsem se „choval divně“, byl jsem často velmi unavený (na plicích se mi totiž z důvodu nefunkčnosti levé srdeční komory tvořila voda) a málo komunikativní. To u faráře není úplně dobrá vlastnost. Onemocnění srdce navíc způsobuje zvýšenou míru stresu a napětí. V minulosti, když jsem měl dost sil, mi nikdy nepřišlo bydlení na faře jako omezující. Najednou, když jsem potřeboval klid a neměl jsem sílu na rozhovory nebo jen setkání s jinými lidmi – mi přišlo střídání lidí na faře (k tomu je potřeba připočíst různé stavební činnosti loňského roku jako např. oprava topení na faře a hlavně celá výměna tašek na střeše zcela vyčerpávající. Dostal jsem se tedy postupně do stavu, kdy jsem byl nucen soustředit se plně na problémy se srdcem a nebyl jsem v některých situacích dostatečně přívětivý k lidem, kteří chodili na faru např. pomáhat se čištěním a natíráním tašek na střechu apod. Potřeboval jsem se skrýt a nebylo kam. A přitom jsem působil na venek jako zcela zdravý člověk. Tohle všechno napětí spolu s nejistotou, kdy přesně bude operace, mne postupně zcela paralyzovalo a to jak fyzicky tak psychicky. S několika lidmi jsem se velmi nepříjemně pohádal, celkově jsem neměl vůli cokoli řešit, krom sebe samého. Nefungoval jsem ani v rodině.

V tomto období jsem se začal připravovat na stěhování, protože jsem si nedovedl představit, že budu dál schopen fungovat na vesnici. Byl to další stresující faktor. Toužil jsem po bydlení, které bude více oddělené od ostatních částí sboru, abych měl v případě zhoršení příznaku nemoci kam utéct. V této situaci jsem také věděl, že mne v lednu 2019 čeká již rok plánovaný tříměsíční pobyt v Izraeli, na který jsem se těšil jako na možnost rekonvalescence a na možnost vykročení z farářské rutiny. Církev poskytuje farářům toto volno právě jako příležitost k novému nadechnutí a nové inspiraci pro farářskou práci. Samozřejmě i tento faktor měl svou stresující stránku, nebyl jsem nikdy ve svém životě tak daleko a dlouho od rodiny. Lékaři mne však ubezpečovali, že pokud bude operace provedená v říjnu, nemám mít o cestu žádné obavy. Lidé po operaci chlopně již za cca dva a půl měsíce začnou chodit do práce. I já jsem byl začátkem ledna uschopněn. V lednu pak byla poslední příležitost zajet do Pelhřimova podepsat nutné smlouvy, aby mohlo dojít na jaře k volbě. Nebyl jsem tedy o nedělích v našem sboru příliš vidět, nejprve kvůli neschopence, pak v lednu odpadly dvě neděle díky víkendovce s Ladislavem Heryánem, kterou pro nás připravil Petr Wagner, a pak díky mé návštěvě Pelhřimova z výše zmíněných důvodů. V podstatě od září loňského roku jsem už nebyl schopen plně vykonávat svou práci, měl jsem čím dál větší problémy s dýcháním kvůli vodě na plících. Staršovstvu jsem tedy loni na konci léta oznámil svůj záměr odejít a od té doby jsem byl vlastně na odchodu, kvůli nemoci i fakticky.

Od září jsem v mnoha ohledech jako farář soběhrdského sboru už nefungoval. K tomu mohu ještě připočíst skutečnost, že jsem již nefungoval ani v Čími na táboře, protože mi týden před konáním tábora zemřel otec, takže krom vyčerpání z vlastní nemoci a obav z operace, jsem v den začátku tábora byl na pohřbu.

Tohle všechno způsobilo, že sbor byl de facto bez faráře.

Velice bych chtěl poděkovat kurátoru Pavlu Stolařovi, který v podstatě od konce srpna loňského roku převzal vedení sboru do svých rukou. A to ve všech ohledech. Chtěl bych poděkovat presbyterům, kteří si situaci uvědomovali a pomáhali mi a zvládali se mnou i stresové situace. Chtěl bych poděkovat Petrovi Wagnerovi, který mne v mnoha ohledech v našem sboru zastupuje, nejen svými přípravami vánočních nebo pašijových her, ale také příležitostnými nedělními kázáními během roku nebo při vedení víken-

dovek nebo při spoluvedení tábora v Čími.

Pelhřimov byl pro mne atraktivní nejen z důvodu, že budeme bydlet ve městě, kde odpadne řada fyzických úkolů, ale také proto, že jsem změnu místa vnímal jako potřebnou už delší dobu a zároveň jsem se nechtěl odstěhovat příliš daleko od Soběhrd (nabídky mi většinou chodily často z odlehlých částí východní nebo severovýchodní Moravy). S Janou a dětmi zde máme přátele a chceme sem co nejčastěji jezdit, soběhrdský sbor vnímáme jako svůj domov, narodily se nám zde děti, k lidem jsme přilnuli jako k rodině. Počítáme v řadě ohledů s pravidelnými setkáváními – např. ve Strměchách (součást pelhřimovského sboru) plánujeme s Petrem dělat víkendovky, snad se podaří realizovat i tábor. Strměchy jsou jistě otevřeny komukoli ze sboru k rodinné dovolené, pravidelně do Strměch jezdil a jezdí benešovský sbor, několikrát jsme s rodinou na takovém pobytu byli. I letos Tomáš Trusina tábor s dětmi pořádá tam.

Odchodem na jiný sbor tedy vztahy nekončí, nevnímám proto odcházení naší rodiny nijak fatálně. Osobně netuším, jaká bude moje budoucnost, jak jsem uvedl výše - po operaci, která dopadla šťastně, protože mi zachránila život - mi zůstaly některé následky. Teprve čas ukáže, jak budu schopen tyto následky skloubit s farářskou profesí. V tomto smyslu se mnou pelhřimovský sbor vstupuje do velké nejistoty. Na druhou stranu, co je ale v životě jisté? Stěhování je také velmi vhodná příležitost uvědomit si, co je podstatné a co nikoli. Co si člověk má nosit s sebou a co může s klidem nechat ležet.

Zdravotní nejistota mne ještě více připomněla to, co je podstatné. Poslední dobou více než jindy ke mně promlouvá Ježíšovo slovo z Mt evangelia:

Matouš 6:25 *Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojoval? A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou - a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malo-*

věrní? Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.

PT

K odcházení

Je docela možné, že k mému setkání s Petrem Tureckým mohlo dojít o něco dříve. Měl ale několik několik důvodů nikdy se se mnou neseznámit. Hlavní z nich byly dva: měl jsem charismatickou minulost a husitskou současnost.

Lenku Karlíkovou, tehdy Suchanovou, naší společnou kamarádku, stálo hodně přesvědčování, aby svolil k návštěvě.

Kolikrát uslyšela jeho: „Ne!“? Nevíme. Nakonec se ale Petr objevil na čerčanské faře. Aby mi poprvé potřásl rukou, musel nejprve vylézt za mnou na střechu kostela. Zrovna se natírala.

I já jsem pak v následujících letech slyšel mnohokrát jeho rezolutní „Ne!“. Od jednoho „Ne!“ k druhému, posouvalo se naše přátelství a společné aktivity našich obou společenství. Od společné přípravy tábora, přes víkendovky, divadelní hry, první eklektické bohoslužby až k pravidelným společným bohoslužbám na velké křesťanské svátky. Od setkání v úzkém rodinném kroužku kolem ohně na zahradě, k exerciciím s Láďou Heryánem.

Petr se pro mě stal králem paradoxů a manažerem nepravděpodobnosti. Baví ho propojovat různé skupiny přátel a pak se kochat nečekanými vztahovými průniky. Člověka s takovou schopností můžete jen z hloubi duše nesnášet anebo milovat čistou láskou agapé. Jsou dny, kdy se stihne obojí.

Tak často jsem to „Ne!“ slyšel z Petrových úst, že už si přestávám být jistý, co přesně to slovo znamená. Podle zkušeností je to nejspíš rafinovaná předehra k dalším snahám něco rozběhnout a vytvořit, ouvertura k zážitkům zábavného i závažnějšího charakteru.

Pakliže budeme mluvit o možnostech nastartování udržení spolupráce se sborem v Pelhřimově, kam Petr po 13 letech v Soběhrdech odchází, čekám, že zase uslyším rozhodné „Ne!“.

Bude to nejspíš znamenat, že nás čekají další společná dobrodružství.

Petr Wagner

Život v benešovském sboru

Od září 2018 je sbor administrován Jiřím Ortem z Uhřetěvsi a život sboru je nevyhnutelně poněkud redukován. Staršovstvo se soustředí na zajištění nedělních shromáždění, nedělní školy, práci s dětmi, biblické hodiny a setkávání (kavárnička).

Br. farář Jiří Ort převzal vedení již zavedených rodinných nedělních shromáždění, pro malé i velké, které se přesunuly na třetí neděli v měsíci. Pravidelně kázal náš ordinovaný presbyter br. Tomáš Dušek. Ostatní neděle zajišťovalo staršovstvo s pomocí současných i bývalých kazatelů pražského seniorátu. S určitou

pravidelností (skoro každý měsíc) nám vypomáhal br. Jiří Nečas, ordinovaný presbyter z Jarova. Br. Nečas má z mládí vazbu na Vlašim a vypomáhal kazatelsky našemu sboru i před 17 lety, před příchodem T. Trusiny do Benešova. Za jeho ochotu a obětavost jsme mu vděční a vždy se těšíme na jeho charismatický hlas. Pravidelně nám také vypomáhají salvátorští faráři Tomáš Trusina a Dalibor Antalík. Tomáš Trusina navíc přizval benešovské děti a mládežníky na společné víkendovky a na letní tábor. Oživením byly opakované návštěvy emeritního faráře Pavla Dvořáčka a seniorátních farářů Karla Müllera a Jakuba Malého. Ve zbylých nedělích, které zatím byly jen dvě – jsme měli „čtené“. Dokonce jsme z vlastních sil zajistili i jednu rodinnou neděli, kterou připravili učitelé NŠ pod taktovkou Igora Turzika. Sbor navštívila také K. Frühbauerová, která vedla křestní shromáždění, kdy byl do našeho sboru přivítán Jakub Macháček.

Jiří Ort se také pravidelně zúčastňoval schůzí staršovstva a vzal si na starost biblický úvod. Schůzím staršovstva předcházelo pravidelně sejítí br. faráře s učiteli nedělní školy. Bratr farář také pravidelně (2× za měsíc) vedl setkání s dětmi a biblické hodiny. Děkujeme mu za jeho obětavost, službu a práci s dětmi.

Ve čtvrtek se pravidelně scházela „kavárnička“, péčí sester Evy Lomozové a Jenky Voslářové. S programem pomáhali František Štunc a zejména Mirka Nulíčková.

Letos jsme po určité přestávce samostatně organizovali Noc kostelů. S programem nám pomohla paní prof. Vondráčková, která se svými „žáky“ nastudovala duchovní zpěvy a po přestávce představil historii i současnost našeho sboru bratr F. Štunc, viz. další článek.

Za staršovstvo Jiří Zavadil

Informace ohledně zastupování v **benešovském sboru**
v průběhu prázdnin:

8.7.–12.7.	Pavla Janděčková	mobil 604185520
22.7.–26.7.	Petr Turecký	mobil 774600529
29.7.–16.8.	Pavla Janděčková	mobil 604185520

V ostatních termínech	Jiří Ort	mobil 607886447
------------------------------	----------	-----------------

➤ Noc kostelů v Benešově

Staršovstvo našeho sboru se rozhodlo, že využije nabídky paní Vondráčkové, učitelky zpěvu, a připojí se k letošní Noci kostelů. Plánovali jsme dvě části – nejprve pěvecký koncert, potom historie sboru s přihlédnutím k historii ČCE.

A jak se nám to povedlo?

Bylo to celé úžasné!

Fakta jsou taková, že na koncertě jsme napočítali 53 posluchačů, na následné přednášce 23. Přitom se ještě stávalo, že lidé přicházeli a odcházeli, takže se nemusí jednat o čísla konečná. S tak hojnou účastí jsme rozhodně nepočítali. Z celé akce máme fotografie a na web z Noci kostelů si naše ústředí několik z nich vybralo.

A jaké převládaly dojmy? Koncert byl nádherný! Podrobnosti o skladbách jsou v článku br. Šturce. Známe názory mnoha ne-sborových účastníků: něco uchvacujícího a nečekaného! Krásná duchovní hudba ve výborném provedení. A tak smekáme klobouk před paní Vondráčkovou a všemi účinkujícími. Byli jsme dojati.

Historickou přednášku si připravil br. František Šturm. Čerpal především z materiálu Evy Lomozové, dcery bývalé členky staršovstva. Je to cenný materiál - a František to zpracoval a přednesl s noblesou. Doplnil historické údaje svými osobními zkušenostmi a zážitky, mělo to ohromný ohlas.

Děkujeme tímto všem, kdo nějak pomohli a zapojili se.

Takže - Noc kostelů 2019 se v našem sboru náramně vydařila, ať žije Noc kostelů 2020!

Mirka Nuličková

➤ Úprava farního bytu v Benešově

Po odstěhování Trusinových a volbě nové farářky bylo jedním z důležitých úkolů staršovstva připravit farní byt pro nastěhování nové farářské rodiny. Ukázalo se, že úpravy je třeba provést v poněkud větším rozsahu, než jsme původně předpokládali. S úpravami a úklidem jsme začali na podzim loňského roku a práce ještě stále probíhají. Sestra farářka Kateřina Frühbauerová nastupuje ve sboru od září 2019, ale rodina se bude stěhovat již v červenci s ohledem na změnu zaměstnání Drahomíra Frühbauera – takže jsme museli trochu zrychlit.

Jedná se zejména o opravu bytu a úpravu dvou místností v podkroví, které bude nově sbor využívat pro NŠ, práci s dětmi a pod. Místnosti v podkroví byly upraveny a vymalovány brigádnickou prací členů sboru. Brigádnicky jsou průběžně vyklízeny bytové i sklepní prostory a také garáž s klubovnou.

Svépomocí členů sboru byly provedeny nové el. rozvody v bytě a rozvody internetové sítě ve sborovém domě (br. Jan Zeman) a dodavetelsky navazující zednické práce včetně škrábání staré malby, sjednocení štuků a malování – tyto práce provedla firma pana Milana Murgače (náklady cca 140 tis. Kč).

Následně byla položena nová podlahová krytina v obývací kuchyni a „plovoucí podlaha“ v jednom pokoji – tyto práce byly provedeny firmou Karsis z BN (náklady cca 47 tis. Kč). Byly renovovány stávající parketové podlahy ve zbývajících dvou pokojích – tyto práce provádí truhlářství pana P. Zoula z Neveklova. Pan Zoul také provádí nové nátěry některých dřevěných prvků v bytě – t.j. zárubní a dveří spolu s balkonovými dveřmi a okny v kuchyni (náklady cca 45 tis. Kč). V prvním červnovém týdnu byla instalována nová kuchyňská linka (82 tis. Kč, včetně instalace). Elektrické a instalatérské dopojení v kuchyni je svépomocí – Jan Zeman. Ještě nás čeká dokončení el. instalace ve sklepě, výměna baterií v koupelně, výměna ventilů na radiátorech ÚT a úklid celého bytu před nastěhování rodiny K. Frühbauerové, které je plánováno na 12. července.

Pro finanční zajištění opravy využíváme našetřené prostředky z minulých let, probíhá sbírka darů a v roce 2018 jsme získali dar od JJ ve výši 40 tis. Kč. Vzhledem k tomu, že náklady jsou výrazně vyšší, než jsme původně předpokládali, požádali jsme i letos o dar 50 tis. Kč z prostředků JJ. Seniorátní výbor JJ bude žádosti ze sborů projednávat 19. 6. 2019.

Za staršovstvo Jiří Zavadil

Koncertní sezona u benešovských evangelíků

Náš sborový dům v Husově ulici je nenápadný, takže si ho někteří lidé, když touto ulicí jdou, ani nevšimnou. V prvním patře sborového domu je až kalvínsky jednoduše uspořádaná modlitebna. Na její zadní stěně je již 92 let napsáno doporučení apoštola Pavla „jedni druhých břemene neste, a tak naplníte zákon Kristův“ (Gal. 6,2). Tato prostá modlitebna se může v Benešově pochlubit: má velmi skvělou akustiku.

Proto staršovstvo rozhodlo, že z naší modlitebny občas uděláme koncertní síň. A proto se v prvním pololetí letošního roku v naší modlitebně konaly tři vskutku skvělé koncerty, které byly hojně navštíveny. První koncert, který se konal již 22. března, byl vskutku mimořádný. Naše město se díky Sukovu komornímu sboru zapojilo do celostátní akce dobročinných koncertů s názvem „Zpíváme pro UNICEF“. Nejprve na tomto dobročinném koncertě vystoupil Dětský pěvecký sbor při Domě dětí a mládeže vedený Alenou Vašákovou. Kromě milých národních písní jsme vyslechli i několik působivých spirituálů. Pak vystoupil Sukův komorní sbor se svou sbormistryní Helenou Sochovou a přednesl několik krásných a působivých duchovních písní, na příklad Agnus Dei a zvláště Pater noster od skladatelky Terezy Surovické.

Druhý koncert se pořádal v rámci Noci kostelů, která se po delší době v naší modlitebně opět konala, a to 24. května. Koncert byl věnován duchovním písním významných skladatelů v podání zpěvaček a zpěváků, kteří si rozšiřují své pěvecké umění u p. prof. Vondráčkové. Koncert začal arií z Gregoriánského chorálu, dále jsme vyslechli arie ze Stabat mater od G. B. Pergolesiho a Antonia Vivaldiho, árie z oratoria Mesiáš od G. F. Händla. Na přítomné jistě silně zapůsobila Biblická píseň č. 10 „Zpívejte, Hospodinu píseň novou“, což je zhudebněný žalm 98. Závěr koncertu patřil zhudebněné modlitbě Otče náš od Nikolaje Kedrova, ruského skladatele pravoslavné duchovní hudby.

A konečně třetí koncert v naší modlitebně se konal 4. června. Na koncertě účinkovaly děti ze dvou hudebních kroužků DDM, a to z dětského pěveckého sboru vedeného A. Vašákovou a kytarového kroužku vedeného Ivou Sadílkovou. Obě vedoucí jsou zkušené učitelky a obě též učí na církevní škole Archa v Petroupimi. Koncert byl rozdělen na tři části. Nejprve vystupoval pěvecký sbor

a zazpíval lidové písně a spirituály. Pak nastoupilo šest velmi mladých kytaristek. Čtyři dívky zpívaly lidové písničky a dvě zbylé dívky je doprovázely na kytaru. A pak se toto seskupení dvakrát změnilo, takže každá z dívek dvakrát zpívala a jednou doprovázela na svou kytaru. Tato část koncertu byla neobvykle roztomilá a tím i působivá a krásná. Závěr koncertu opět vyplnil pěvecký sbor, zazpíval pět milých písní a snad nejvíce upoutaly dvě písně, a to Goralé, kterou zpívá skupina Čechomor a píseň Jaromíra Nohavici Kříž svůj neseme.

Velký úspěch těchto tří koncertů nás jistě přesvědčil, že bude velmi dobré, budeme-li s občasným pořádáním koncertů nadále pokračovat.

František Šturf

Zajímavosti ze sboru Sedlec Prčice

Svátek Vesak Pója v kapli v Prčici

V sobotu 18. května do kaple v Prčici přijeli naši čtyři přátelé ze Srí Lanky, kde se v měsíci květnu, v době úplňku, slaví svátek Vesak Pója. Je to svátek na počest Buddhova narození, osvícení a smrti. Tento svátek buddhisté slaví jednak návštěvou chrámu,

kam přinášejí květiny, dary a zapalují svíce a jednak vařením jídla, které pak nabízejí lidem.

පුලුවන් වීදියට වෙසක් එක
අර්ථගන්වන්නයි,ලන්කාවෙ බෝම්බෙන්
මියගියපු අයට පින් පිනිසයි,මව් රටට සෙත්
පතලයි පොඩි දන්සැලක් දන්නා අපි
පර්විටිසෙ පල්ලියේ.එන්න බැරිවුනත් අපිට
සහයෝගෙ දීපු වෙක් අපේ උන්ට 🙏 .

Dneska vařili jsme srílanské jídlo a dávali jsme pro lidi v České republice.cela mesice slavíme gautam buddha narození, Smrt, osvícení a dáváme jídlo, pití, oblečení zdarma pro lidi na Srí Lance.delali jsme tady taky pro lidi protože česká republika je naše druhá doma.

Thnank you everyone.bless you all 🙏🙏

Protože naši srí lanští přátelé žijí v Praze a nechtěli si oslavu tohoto pro ně významného svátku nechat ujít, navrhla jim naše dcera Kateřina, aby oslavu uspořádali v naší kapli.

Do buddhistického chrámu jsme sice nešli, ale nabídka jídla se konala. Srí lanští přátelé připravili pro členy našeho sboru a další přátele

moc dobrou večeři (jsou profesionální kuchaři) s nabídkou srí lanského jídla. Ochutnali jsme jejich tradiční „rice and curry“, a další jídla. Nechyběl ani dezert v podobě palačinek plněných kokosem a ořechy. Sešlo se nás přes třicet a všichni jsme si jak jídlo, tak společné posezení a rozhovory náramně užili.

Toto setkání bylo také na počest lidí, kteří tragicky zemřeli při nedávném muslimském teroristickém útoku na křesťanské kostely.

Pavla Jandečková

➤ Petr Turecký a Izrael

V pátek 14. 6. jsme se v kapli v Prčici sešli s farářem Petrem Tureckým, který přijal naše pozvání a vyprávěl na o svém studijním pobytu v Izraeli. Bylo to moc hezké a zajímavé. Kromě jiného Petr mluvil o politické situaci v Izraeli, o problémech mezi Izraelci a Muslimy. Nechal nás nahlédnout do pozadí těchto problémů a vyslechli jsme mnoho zajímavých a poučných situací, se kterými se Petr v Izraeli setkal. Všichni jsme si to náramně užili a Petrovi moc děkujeme.

Pavla Jandečková

Prohlášení prvního zasedání 35. synodu

V závěru svého jednání synod Českobratrské církve evangelické vydal prohlášení týkající se vztahu naší společnosti k životnímu prostředí a probíhajícím změnám klimatu.

Všichni zakoušíme dopady změn klimatu. Citlivěji vnímáme výkyvy počasí, sucho a problematiku oteplování planety. Jako lidstvo stojíme před dalekosáhlými hrozbami nedostatku pitné vody, snižující se biodiverzity, neobyvatelnosti celých oblastí planety a stěhování milionů lidí. Rozsah problémů mnohé ochromuje. Někteří se snaží situaci ignorovat nebo zlehčovat. Jiní se spoléhají na to, že žijeme ve šťastnější části světa a že se nás změny nedotknou. Jsou však také lidé, které tato situace hluboce trápí a snaží se nejhoršímu podle svých sil zabránit. Někteří přitom propadají chmurám, že vztah člověka ke stvoření se již nezdaří změnit včas.

Připojujeme se k lidem, kteří chtějí v této situaci jednat a kteří si uvědomují odpovědnost za svět. Jako křesťané se nechceme vzdát naděje. Myšlenka stvoření nám pomáhá pochopit, že všechno živé je jedinečné a že Bůh v něm stále působí. To nám dává naději, že každý člověk může přispět k nápravě a stát se inspirací pro druhé. Je třeba solidarity s těmi, kteří změny klimatu nezavinili a na které dopadají nejvíce. Nadějí jsou pro nás mladí lidé, kteří si uvědomují, že budoucí podobu světa je třeba řešit dnes a tlačí na politiky, aby jednali. Podporujeme rozvoj čistých forem energie, ústup od fosilních paliv a zodpovědné zacházení s krajinou. V Českobratrské církvi evangelické chceme hledat všechny možné a dostupné prostředky, abychom náš vlastní podíl na změně klimatu snížili.

Naše společnost se ve vztahu ke klimatickým změnám mylně rozděluje na „aktivisty“ a „realisty“. Globální změny se týkají nás všech. Nepomůže již pouze dobrovolná skromnost jednotlivců, ani změny jen v jedné části světa. Všichni musíme změnit své smýšlení a podílet se na záchraně prostředí. Proto se obracejme na politiky na všech úrovních, na Parlament a vládu ČR, občanskou společnost a všechny jednotlivce, aby situaci vzali vážně a jednali moudře, odpovědně a solidárně, aby se podařilo zpomalit změny klimatu a zastavit ničení životního prostředí.

VÍKENDOVKA V SOBĚHRDECH PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PŘÍBĚHY SOUDCŮ IZRAELE

28.-30. ČERVNA

Začátek: pátek v 18.00 hod.

Konec: neděle po bohoslužbách cca ve 12.00 hod.

Bohoslužby začínají v 10.00 hod.

Sebou:

Spacák, bačkory, pláštěnku, baterku, dobrou náladu,
buchtu, krabičku záchrany (dle vlastního výběru),
muzikální děti si vezmou hudební nástroj

CENA: 200 Kč

Petr Turecký & Petr Wagner

Sbor Českobratrské církve evangelické v Soběhrdech
pořádá od **17. do 23. 8. letní setkání dětí** od 6 do 13 let
v **Luhu u Čími** v blízkosti Slapské přehrady.

Celé setkání má herní motiv „Byl jsi někdy v zemi Zaslíbené?“
Formou hry umožní dětem získat znalosti
o starozákonním Izraeli.

Děti budou ubytovány ve stanech a srubech a rozděleny do malých
skupinek.

Setkání vedou ze sboru ČCE Soběhrdy Jiří Fojtů
(j.fojtu@gmail.com), za sbor CČSH v Čerčanech farář Petr Wagner
(petr.w77@gmail.com) a Kateřina Slavíková.

Na vedení skupinek se bude dále podílet celá řada praktikantů.

Pokud byste chtěli své děti na toto setkání poslat, kontaktujte,
prosím, Jiřího Fojtů nebo Petra Wagnera na uvedených
e-mailových adresách. Cena: 1700 Kč.

BLAHOPŘEJEME

➤ K narozeninám

Červenec: Bublová Hana, Soběhrdy – 69 let; Hallerová Blažena, Lštění – 82 let; Kovář Pavel, Bedrč – 75 let; Kovář Jaroslav, Ládví – 76 let; Stibůrková Božena, Benešov – 78 let; René Hudec, Ondřejov – 68 let; Šturm Zdeněk, Petroupim – 66 let; Hradečný Vojtěch, Mezihoří 25 let; Matoušek Miroslav, Petroupim – 65 let;

Srpen: Micka Vladimír, Soběhrdy – 72 let; Boháč Zdeněk, Kozmice – 68 let; Podroužek Vladimír, Čerčany – 68 let;

Září: Chobotská Jana, Přestavlky – 45 let; Zach Milan, Petroupim – 68 let; Fleischerová Hana, Vysoká Lhota – 76 let;

Děti

Červenec: Kyselová Aneta, Přestavlky – 15 let; Podroužková Barbora, Čerčany – 13 let; Šafařík Martin, Praha – 16 let;

Srpen: Příbyl Richard, Petroupim – 3 roky; Pavlík František, Mnichovice – 6 let; Macháčková Jasmína, Benešov – 9 let; Váša Jonáš, Mnichovice – 10 let; Svobodová Adéla, Přestavlky – 19 let;

Září: Vášová Mariana, Mnichovice – 6 let

Informace v Soběhrdech: Poslední kázání Petra Tureckého 4.8., poté zastupuje senior Roman Mazur z Prahy Libně – tel: 777 823 540

Od 1.9. 2019 bude náš sbor administrovat farář Michal Šourek z Prahy Jižní město - tel. 739 244 681 michal.sourek@evangnet.cz

Letní tábor – Strměchy

Letní tábor pro děti a mládež z Benešova a spřátelených sborů se letošní léto uskuteční opět ve Strměchách. Téma jsme nazvali „Plaváček Mojžíš“. Na všechny se moc těšíme.

Tomáš Trusina, Pavla Jandečková, Adam Smejkal

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: momentálně uprázdněno, tel: na kurátora sboru 604618095, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.

Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký tel.:317 795 634; e-mail: sobebrdy@evangnet.cz, www stránky:sobebrdy.evangnet.cz.

Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Pavel Stolař

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: farářka Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz

Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

FS ČCE Zruč nad Sázavou: Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou, mobil: 776 797 327, email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Petr Turecký

Číslo účtu: 0162 121 008 / 0300

Kontaktní osoba: Jiří Kratochvíl

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé

Adresa: Husova 280, 257 22 Čerčany. Farář Wagner Petr, Mgr.

Telefon: 608 066 406

E-mail: cercany@ccshpraha.cz; web: ccsh-cercany.blogspot.cz/

V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu, můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 15. září 2019

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech